

11 ΜΕΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Τι προβλέπει το Σύνταγμα για τις διερευνητικές εντολές

Εντεκα κρίσιμες ημέρες, μέσα στις οποίες θα κριθεί η δυνατότητα σχηματισμού κυβέρνησης, απομένουν μέχρι τη σύγκληση της νέας Βουλής καθώς η 17η Μαΐου έχει ορισθεί με το Προεδρικό Διάταγμα που έχει υπογραφεί ως η ημέρα που θα πρέπει να συγκληθεί η νέα Βουλή. Το Σύνταγμα προβλέπει τη διαδικασία των διερευνητικών εντολών στα τρία πρώτα κόμματα και με διαφορά τριών ημερών για κάθε διερευνητική εντολή.

Το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών δεν ανέδειξε αυτοδύναμη κυβέρνηση ώστε να έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 37 παράγραφος 2 του Συντάγματος σύμφωνα με την οποία πρωθυπουργός διορίζεται ο αρχηγός του κόμματος το οποίο διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών και συνεπώς ενεργοποιείται η διαδικασία των διερευνητικών εντολών.

Σύμφωνα με όσα ορίζει η παράγραφος 2 του άρθρου 37, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας θα πρέπει να δώσει στον αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας Αντώνη Σαμαρά, ως τον αρχηγό του κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία, διερευνητική εντολή για να διακριβωθεί η δυνατότητα σχηματισμού κυβέρνησης που να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής. Ο κ. Σαμαράς, αν δεν επιλέξει να επιστρέψει τη διερευνητική εντολή, έχει τρεις ημέρες περιθώριο να επιδιώξει συνεργασία με άλλο ή άλλα κόμματα ώστε να επιτευχθεί πλειοψηφία τουλάχιστον 151 εδρών. Αν δεν διαπιστωθεί αυτή η δυνατότητα, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει διερευνητική εντολή στον αρχηγό του δεύτερου σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμματος, εν προκειμένω του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος θα έχει επίσης τρεις ημέρες περιθώριο να διερευνήσει αν υπάρχει δυνατότητα σχηματισμού

κυβέρνησης. Εάν δεν τελεσφορήσει η προσπάθεια του κ. Τσίπρα για το σχηματισμό κυβέρνησης, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας δίνει διερευνητική εντολή στον αρχηγό του τρίτου σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμματος, δηλαδή τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελο Βενιζέλο που επίσης μέσα σε τρεις ημέρες θα πρέπει να διακριβώσει αν εκείνος έχει τη δυνατότητα σχηματισμού κυβέρνησης.

Το Σύνταγμα ορίζει ότι αν οι διερευνητικές εντολές δεν τελεσφορήσουν, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας θα πρέπει να καλέσει τους αρχηγούς των κομμάτων και, αν και τότε επιβεβαιωθεί η αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης που να έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής, επιδιώκει το σχηματισμό κυβέρνησης από όλα τα κόμματα της Βουλής για τη διενέργεια εκλογών και σε περίπτωση αποτυχίας αναθέτει στον πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου το σχηματισμό κυβέρνησης, όσο το δυνατό ευρύτερης αποδοχής, για να διενεργήσει εκλογές και διαλύει τη Βουλή.

Τι γίνεται αν τελικά η χώρα οδηγηθεί και πάλι σε εκλογές; Το Σύνταγμα (άρθρο 54) ορίζει ότι αν γίνουν άμεσα βουλευτικές εκλογές, και πάντως αν αυτές διεξαχθούν μετά την 31η Μαΐου, τότε θα πρέπει να διενεργηθούν με βάση την τελευταία απογραφή, δηλαδή την απογραφή που έγινε μόλις ένα χρόνο πριν και θα πρέπει να δημοσιευθεί μέχρι το τέλος Μαΐου. Τα αποτελέσματα της τελευταίας απογραφής εκτιμάται ότι θα οδηγήσουν σε ανακατανομή των εδρών που αντιστοιχούν στις εκλογικές περιφέρειες. Να σημειωθεί ότι με βάση την εκλογική νομοθεσία, αν γίνουν εκλογές μέσα σε διάστημα μικρότερο από τους 18 μήνες από τις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές, δεν απαιτείται σταυρός προτίμησης.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ιστορική ανατροπή

Ιστορικές ανατροπές σε εύρος, ένταση και πολιτικές επιπλοκές, επεφύλασσε η λαϊκή ετυμολογία που αφήνει πίσω της ρευστό τοπίο για την επόμενη μέρα. Ο δικομματισμός κατέρρευσε, καθώς ΠΑΣΟΚ και ΝΔ συγκεντρώνουν τα χαμηλότερα, μεταπολιτευτικά, ποσοστά τους. Η χώρα είναι φανερό ότι μπαίνει σε νέα εποχή με το έως τώρα πολιτικό σύστημα να μην μπορεί να πείσει πως είναι ικανό να διαχειριστεί την κρίση. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι οι δύο μεγάλες παρατάξεις, πυλώνες του δικομματισμού, δεν κατάφεραν να πείσουν ότι διαθέτουν λύσεις ενώ όπως όλα δείχνουν «τιμωρήθηκαν» για τη

μέχρι τώρα διαχείριση του προβλήματος της ελληνικής οικονομίας, ενώ η ψήφος στις «αντιμνημονιακές» δυνατότητες ενισχύεται. Η Νέα Δημοκρατία δεν κατάφερε να αγγίξει και το 20%. Το ΠΑΣΟΚ υποχωρεί στην 3η θέση, επανρχόμενο, περίπου, στην απήχηση που κατείχε στο ανώριμο, πολιτικά, τοπίο του 1974. Στη 2η θέση της εκλογικής προτίμησης ανέρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ χάνει ύστερα από πολλά χρόνια την τρίτη θέση, ενώ νικητές των εκλογών είναι οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες», που επιτυγχάνουν δυναμική αποτύπωση στο εκλογικό σώμα. Η Χρυσή Αυγή μπαίνει στην ελληνική Βουλή για πρώτη φορά στην

Ιστορία της χώρας. Εντός Βουλής είναι κι η ΔΗΜΑΡ, ενώ Οικολόγοι Πράσινοι και ΛΑΟΣ μένουν οριακά εκτός, ενώ δεν τα κατάφερε ούτε η Δημοκρατική Συμμαχία. Εκτός βουλής μένουν και τα κόμματα: Δημιουργία Ξανά, Δράση-Φιλεύθερη Συμμαχία, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Δημοκρατική Συμφωνία, και ΟΧΙ. Την πρώτη θέση στις περισσότερες εκλογικές περιφέρειες της χώρας καταλαμβάνει η ΝΔ, χωρίς ωστόσο να ξεπερνά το 20%, ενώ τη μάχη των μεγάλων κέντρων κερδίζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το ΠΑΣΟΚ κάνει μεγάλο μέρος της δύναμής του και χαρακτηριστικό της πτώσης του είναι ότι δεν εκλέγει κανέναν βουλευτή στην Α' και Β' Πειραιά.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ποιοι εκλέγονται βουλευτές Επικρατείας

Τρεις βουλευτές Επικρατείας εκλέγει η ΝΔ και από δύο ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, ενώ από έναν ΚΚΕ, Χρυσή Αυγή και ΔΗΜΑΡ. Συγκεκριμένα, εκλέγονται:

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

ΝΔ: Χαράλαμπος Αθανασίου, Χρυσάνθος Λαζαρίδης και Γιάννης Μικελάκης.

ΣΥΡΙΖΑ: Μανώλης Γλέζος και Θεανώ Φωτίου.

ΠΑΣΟΚ: Πύρρος Δήμας και Φώφη Γεννηματά.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ:

Τέρενς Κουίκ και Μιχάλης Γιαννάκης.

ΚΚΕ: Θανάσης Παφίλης.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ: Χρήστος Παππάς.

ΔΗΜΑΡ: Σπύρος Λυκούδης.

ΓΛΕΖΟΣ

ΜΙΚΕΛΑΚΗΣ

ΛΥΚΟΥΔΗΣ